

Sandefjord, 03.12.09: Vedtak i sak 150-2009

Klager: NN

Innklaget: Lindorff, Postboks 7015, 5020 Bergen

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk og om innsigelsen i så fall er fremsatt i tide.

1. Kravet

Kravet gjelder faktura for manglende oppmøte 01.04.09 til bestilt legetime. Hovedkravet er på kr 600. Kravet ble inkassovarslet 18.05.09. Grunnet fortsatt manglende betaling ble kravet oversendt inkasso og betalingsoppfordring ble sendt 08.06.09. Salær var tillagt kravet med kr 368,75. Tungt salær påløp 07.07.09.

2. Saksforholdet

Grunnlaget for kravet er en faktura for manglende oppmøte til legetime. Faktura med forfall 27.05.09 ble sendt av fordringshaver 03.04.09.

Grunnet manglende betaling sendte innklagede 18.05.09 inkassovarsel på vegne av fordringshaver. Fristen for betaling ble satt til 01.06.09. Kravet gikk over til inkasso ved utsendelse av betalingsoppfordring 08.06.09. Både faktura og senere varsler er sendt til klagers oppgitte adresse.

I brev til innklagede, datert 10.07.09, fremmet klager innsigelser mot kravet. Det ble vist til at det tidligere skal være skriftlig meddelt innklagede at klageren aldri har bestilt eller mottatt varer eller tjenester fra kreditor. Det ble vist til at det ikke var fremlagt dokumentasjon for kravet, og at innklagede hadde brutt sin plikt til å foreta en selvstendig prøving av kravet. Klager mente videre at det er truet med innfordringskritt som innklagede ikke har og aldri har hatt til hensikt å iverksette.

Klager betalt kr 500 den 23.07.09 og ble i girobrev 24.07.09 purret for restbeløp, kr 855,58.

I brev av 25.07.09 ble klage fremmet for Inkassoklagenemnda. Inkassoklagenemnda ble anmodet om å påpeke flere forhold der klager mente innklagede hadde opptrådt i strid med god inkassokikk.

Klagen ble oversendt innklagede i brev 15.09.09 fra Inkassoklagenemnda. I innklagedes tilsvarende svar, datert 24.09.09, ble det vist til at innklagede ikke kunne se at det var handlet mot god inkassokikk i denne saken. Det ble vist til at første innsigelse var registrert 06.09.09. Klager ble i brev oppfordret til å dokumentere at innsigelse var fremsatt tidligere. Klager svarte da at "innklagede lyver" og fremla kopi av brevet av 10.07.09, samt kopi av inkassovarselet med påskriften "Har aldri mottatt denne faktura. Salær og renter kan ikke beregnes. Send meg faktura med 14 dagers frist".

3. Partene anfører

Klager anfører at han aldri har mottatt faktura i saken og at kravet er ukjent for ham. Kravet er bestridt skriftlig flere ganger, men innklagede har ikke tatt hensyn til at kravet er et falsum. Innklagede har en plikt til å foreta en selvstendig prøving av kravet. Det anføres at det er i strid med god inkassokikk å gjennomføre inkassopågang av et omtvistet krav. Det anføres videre at det er i strid med god inkassokikk å true med inkassotiltak som innklagede aldri har til hensikt å gjennomføre. Det anføres endelig at det er i strid med god inkassokikk å avregne innbetalt beløp mot inkassosalær når kravet er deponert i påvente av rettslig avgjørelse i

saken. Innbetalt beløp skal være underslått på lovstridig måte. Pengene er ikke deponert på sperret konto i Norges Bank og skal heller ikke ha blitt kreditert fordringshaver i saken.

Innklagede avviser at de har handlet i strid med inkassolovens regler. Kravet ble dokumentert ved at fakturakopi ble sendt etter mottak av brevet datert 10.07.09. Klager ringte deretter inn og ba om betalingsinformasjon. Kravet ble betalt og saken avsluttet. Det avvises at det er fremmet skriftlig innsigelse flere ganger. Klager er oppfordret til å dokumentere dette.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 16. november 2009 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Denne loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I saker som dette tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Etter inkassoloven § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. I så fall er saken en såkalt "tvistesak". Kravet må da drives inn rettslig, og hvis fordringshaver får medhold i at kravet er berettiget, kan han i stedet kreve saksomkostninger etter tvistelovens regler. Det følger videre av § 17 fjerde ledd at erstatningsplikten bortfaller dersom reglene i inkassoloven §§ 9 til 11, jf § 12 er overtrådt.

Klagers innsigelse er begrunnet med at kravet er ukjent for ham, at han verken har bestilt eller mottatt noen varer eller tjenester fra fordringshaver.

Nemnda har vurdert om klagers innsigelse var av en slik art at han burde fått den vurdert før inkasso ble satt i verk.

Nemnda legger til grunn at det i denne saken er tvist om det underliggende forholdet – om forpliktelsen er pådratt av klager. Klager skal ha returnert inkassovarselet med påskrift om at kravet var ukjent for ham, noe han skal ha gjentatt i senere brev. Klager har opplyst at innbetalinger i saken skal være gjort med forbehold om medhold ved rettslig behandling av saken. Det er ikke dokumentert når klager først fremsatte sine innsigelser og at betalingsforbeholdet er formidlet til innklagede, men nemnda er etter en helhetsvurdering kommet til at innsigelsen er fremsatt tidsnok og at betalingsforbeholdet må aksepteres.

Klager har avvist kravet som ukjent. Innklagede sendte fakturakopi, men skal ikke ha fremlagt annen dokumentasjon som dokumenterer at kravet er reelt. Nemnda mener dette kunne vært gjort ved å fremlegge dokumentasjon for når og på hvilken måte timen ble bestilt. Slik nemnda ser det, har klager under disse omstendigheter fremmet en innsigelse som det var rimelig at han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt. Det innebærer at det er grunnlag for å fritta klager for inkassokostnadene etter inkassoloven § 17 andre ledd.

Nemnda har videre, på eget initiativ, vurdert om det faktum at inkassovarselet ble sendt før betalingsfristen i fakturaen var oversittet er i strid med inkassoloven § 9, noe som medfører at fordringshavers nødvendige kostnader ved den utenrettslige inndrivningen etter inkassoloven § 17 bortfaller.

Nemnda legger til grunn at *inkassovarsel* i samsvar med § 9 er påkrevd før inkassotiltak kan settes i verk. Dette varselet kan først sendes etter forfall. Det følger av inkassoforskriften § 1-2 annet ledd at "For

inkassovarsel etter inkassoloven § 9 som er sendt tidligst 14 dager etter kravets forfall, kan fordringshaveren kreve et beløp lik en tidel av inkassosatsen.”

Slik nemnda ser det, foreligger det et brudd på inkassoloven § 9, fordi inkassovarselet ble sendt 18.05.09, mens forfall i henhold til fakturaen er 27.05.09. Det kan tenkes at betalingsfristen på fakturaen er feilskrevet, men denne risiko må i tilfelle i sin helhet hvile på fordringshaveren. Det er videre beregnet purregebyr i strid med forskriften fordi det er beregnet purregebyr på inkassovarsel som er avsendt før det er gått 14 dager etter kravets forfall.

Nemnda er etter dette kommet til at fordringshavers krav på erstatning for utenrettslige inkassokostnader er bortfalt som følge av at klager har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk, fordi det er sendt inkassovarsel i strid med inkassoloven § 9 og at det ved fremsendelse av inkassovarselet er beregnet purregebyr i strid med inkassoforskriften. Nemnda finner det da unødvendig å gå nærmere inn på klagers øvrige innsigelser.

Klager gis etter dette medhold, og innklagede har ikke krav på inkassoomkostninger, jf. inkassoloven § 17 annet og fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda